

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Tos/9/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125010627
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8125010627.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Gabriely Dubovej, PhD. na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26.08.2025, v trestnej veci odsúdeného A. A., v konaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 4PP/32/2025 zo dňa 03.07.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného A. A..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zákona žiadosť odsúdeného A. A. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky a 6 mesiacov uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/38/2021 zo dňa 14.5.2021, právoplatným dňa 10.6.2021, z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov a 27 dní uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/120/2012 zo dňa 13.9.2012, právoplatným dňa 10.10.2012, v spojení s uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/120/2012 zo dňa 26.9.2016, právoplatný v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1Tos/126/2016 zo dňa 22.12.2016, dňa 22.12.2016 a v spojení s uznesením Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8PP/44/2018 zo dňa 16.1.2019, právoplatný dňa 16.1.2019, v spojení s uznesením Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8PP/44/2018 zo dňa 22.9.2021, právoplatný dňa 22.9.2021, z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky a 6 mesiacov uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/91/2019 zo dňa 31.10.2019, právoplatným dňa 31.12.2019, v spojení s uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/91/2019 zo dňa 10.12.2021, právoplatný dňa 14.12.2021, zamietol.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal odsúdený A. A. sťažnosť, ktorú následne odôvodnil. V dôvodoch sťažnosti uvádza, že podľa jeho názoru nebol dodržaný v rozhodnutí súdu prvého stupňa zákon o výkone trestu odňatia slobody, zároveň poukazuje aj na nález ÚS SR IÚS 250/2023 - 51 zo dňa 18. júla 2023. Dodáva, že počas pobytu vo výkone trestu si uvedomil závažnosť spáchania jeho trestného činu, ktorý do dnešného dňa veľmi ľutuje a zároveň sľubuje, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody s najväčším úsilím sa pokúsi čo najskôr sa zamestnať a sľubuje, že v budúcnosti povedie riadny život. Žiada preto krajský súd, aby jeho sťažnosti vyhovel, a aby ho podmiennečne prepustil s primeranou skúšobnou dobou, poprípade aj s nariadením probačného dohľadu.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie napadnutému rozhodnutiu predchádzajúce, pričom dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Tak, ako to konštatuje aj súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia je z obsahu spisu aj pripojených spisov zrejmé, že odsúdený aktuálne postupne vykonáva tresty odňatia slobody v troch trestných veciach vyššie citovaných.

Prvostupňový súd na základe žiadosti odsúdeného A. A. vykonal verejné zasadnutie, na ktorom odsúdeného vypočul. Nad rámec sťažnostných dôvodov pri výsluchu odsúdený uviedol, že pokiaľ sa jedná o nedostatok týkajúci sa požitia alkoholu počas výkonu trestu pri pracovnej činnosti vo výkone trestu bojoval so svojou závislosťou na alkohole, nalial si dezinfekčný prostriedok, o ktorom neskôr povedali, že po jeho požití mohol aj oslepnúť. Bol za to disciplinárne potrestaný 7 dňovým celodenným umiestnením do uzavretého oddielu.

Súd prvého stupňa na verejnom zasadnutí pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody skúmal, či sú v danom prípade splnené zákonom požadované podmienky, ako formálne tak materiálne a v dôvodoch napadnutého uznesenia svoje závery podrobne rozpisal. S týmito závermi súdu prvého stupňa sa v celom rozsahu stotožnil aj sťažnostný súd.

Na tomto mieste krajský súd konštatuje v súlade s ustálenou súdnou praxou, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby sťažnostný súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa (mutatis mutandis uznesenie NS SR sp. zn. 3Tdo/21/2021, uznesenie NS SR sp. zn. 4Tost/33/2015). V súvislosti s uvedeným preto krajský súd ako súd sťažnostný odkazuje v celom rozsahu na okresným súdom prezentované písomné dôvody uvedené v napadnutom uznesení .

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zákona súd môže odsúdeného podmienkovo prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Základnou formálnou podmienkou, ktorú musí súd pri rozhodovaní v prvom rade zisťovať, je to, či odsúdený vykonal zákonom stanovenú časť trestu. Prvostupňový súd v dôvodoch uznesenia aj vzhľadom k postupne ukladaným trestom po oboznámení základného spisu, ale aj pripojených spisov vo vzťahu k výkonu trestu, ktorým bol uložený Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 1T/120/2012 správne konštatoval, že z výkonu tohto trestu bol v konaní vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 8Pp/44/2018 podmienkovo prepustený, ale v skúšobnej dobe sa neosvedčil a tam mu bol súdom nariadený výkon zvyšku tohto trestu, preto v zmysle § 68 ods. 5 Tr. zákona opätovné podmienkové prepustenie z výkonu toho istého trestu nie je možné. Prijal teda správny záver, že vo vzťahu k tomuto výkonu trestu odňatia slobody absentuje splnenie formálnych podmienok na podmienkové prepustenie.

Správne tiež vo vzťahu k výkonom ďalších trestov uložených mu Okresným súdom Liptovský Mikuláš v konaní pod sp. zn. 3T/38/2021 a 2T/91/2019, konštatoval ku dňu 21.11.2024 splnenie formálnych podmienok na podmienkové prepustenie po výkone polovice trestu v zmysle § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zákona.

Prvostupňový súd v dôvodoch napadnutého uznesenia sa podrobne zaoberal aj splnením materiálnych podmienok pre podmienkové prepustenie z výkonu trestov a teda skúmal, či odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Podrobne rozpisal hodnotenie odsúdeného vypracované riaditeľom Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov zo dňa 09.05.2025, z ktorého okrem iného plynie, že odsúdený podľa riaditeľa ústavu preukazuje splnenie podmienok na podmienkové prepustenie z výkonu trestu aj napriek tomu, že resocializačná prognóza je u odsúdeného podľa nástroja hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti CRA menej priaznivá, riziko recidívy trestnej činnosti je stredné.

Sťažnostný súd zdôrazňuje, že odsúdený vo všeobecnosti nemá po vykonaní stanovenej časti trestu na podmienkové prepustenie zákonný nárok. Inštitút podmienkového prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je uplatňovaný automaticky po uplynutí času v zmysle § 66, resp. § 67 Tr. zákona.

Vykonanie zákonom stanovenej časti trestu nie je jedinou zákonnou podmienkou, splnenie ktorej sa pre možnosť podmiennečného prepustenia vyžaduje. Aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, musí byť zároveň preverený, že odsúdený plnením svojich povinností a svojím správaním v čase výkonu trestu preukázal polepšenie, pričom zo zistených skutočností musí plynúť, že od neho možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako to predpokladá ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zákona. Odsúdený teda musí plnením svojich povinností a svojím správaním preukázať, že v jeho prípade je odpykanie aj kratšej než pôvodne uloženej doby trestu odňatia slobody postačujúce a účel trestu bol v jeho prípade takto dosiahnutý.

V zhode so závermi súdu prvého stupňa prezentovanými v dôvodoch napadnutého uznesenia sťažnostný súd taktiež zdôrazňuje, že „polepšenie“ je vývojový proces vnútornej premeny páchatelovej osobnosti, ktorý je možné zisťovať len z jeho vonkajších prejavov a jeho správania, teda z toho, ako si vo výkone trestu plnil svoje povinnosti a aké bolo jeho celkové správanie, vrátane jeho postoja k spáchanej trestnej činnosti, za ktorú mu bol uložený vykonávaný trest. Hodnotenie rizika sociálneho zlyhania je založené na všestrannom zhodnotení osobnosti odsúdeného, i na charakteristických rysoch odsúdenej osoby z hľadiska prognózy penologickej recidívy a resocializačnej prognózy.

Súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia podrobne a správne poukázal na všetky skutočnosti, ktoré v tomto smere vyplývali z hodnotenia odsúdeného vypracovaného Ústavom na výkon väzby a Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Prešov. Prvostupňový súd ďalej poukázal na odpis registra trestov odsúdeného, z neho plynie, že bol doposiaľ 6 krát súdne trestaný, 5 krát mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, resp. pôvodne odložený výkon trestu odňatia slobody mu bol zmenený na trest nepodmienečný. Podrobné hodnotenie priebehu výkonu trestov odňatia slobody a zaradenia odsúdeného na výkon uložených trestov odňatia slobody je rozpísané v sťažnosťou napadnutom rozhodnutí okresného súdu, ktoré spolu s rozhodnutím sťažnostného súdu tvorí jeden celok a krajský súd preto na toto hodnotenie špecifikované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia opakovane v plnom rozsahu odkazuje.

Krajský súd sa stotožnil aj so záverečným hodnotením splnenia materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody zdôrazňujúc zmysel podmiennečného prepustenia. Rozhodnutie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu je možné až vtedy, keď dôjde k náprave odsúdeného, teda k dosiahnutiu účelu trestu a je evidentné, že ďalší pobyt odsúdeného vo výkone trestu nie je nutný a zároveň vzhľadom na všetky relevantné okolnosti možno predpokladať, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život. Na tomto mieste súd prvého stupňa správne zdôraznil, že odsúdený A. A. bol doposiaľ 6 krát súdne trestaný, 5 krát na nepodmienečný trest odňatia slobody, prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody bol v roku 2008. Zásadná v tomto prípade je aj skutočnosť, že už bol v minulosti podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, v skúšobnej dobe sa však neosvedčil a bolo rozhodnuté o výkone zvyšku trestu. Vychádzajúc z obsahu hodnotenia odsúdeného plynie, že došlo k zmene jeho správania evidentne pôsobením výkonu trestu na jeho osobu, o čom svedčia aj disciplinárne odmeny, ktoré mu boli udelené, nemožno však prehliadnúť ani skutočnosť, že počas výkonu trestu bol aj disciplinárne potrestaný za porušenie noriem upravujúcich výkon trestu.

Podľa názoru krajského súdu aj vo vzťahu k sťažnostným námietkam je potrebné zdôrazniť, že citované predchádzajúce podmiennečné prepustenie bolo aj s uloženým probačným dohľadom, avšak ani túto možnosť preukázať zmenu vo svojom správaní odsúdený nevyužil a dopustil sa ďalšej početnej trestnej činnosti. Aj táto okolnosť podľa názoru krajského súdu neguje odsúdeným prezentovanú snahu zmeniť svoje správanie a limitovala sťažnostný súd v úvahách o možnom podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom.

Tieto okolnosti komplexne vyhodnotené, zohľadňujúc aj závažnosť a početnosť trestných činov, za ktoré bol odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody, dávajú za pravdu záveru súdu prvého stupňa, že nateraz neboli splnené materiálne podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonov vyššie uvedených trestov, že odsúdený svojím správaním vo výkone trestu nepreukázal dostatočnú mieru polepšenia, ani nemožno očakávať, najmä vzhľadom k predchádzajúcemu podmiennečnému prepusteniu, kde sa neosvedčil, že po prepustení povedie riadny život. Týmto záverom zodpovedá aj zistená menej priaznivá resocializačná prognóza, tiež stredné riziko recidívy trestnej činnosti.

Nad rámec uvedeného v dôvodoch napadnutého uznesenia krajský súd poznamenáva, že podľa jeho názoru, vzhľadom k dĺžke výkonov všetkých odsúdenému uložených trestov, došlo z jeho strany k prispôsobeniu sa podmienkam výkonu trestu, nie však k skutočnému „polepšeniu“. Trestná minulosť odsúdeného, tendencie nerešpektovania právnych a spoločenských noriem, ale aj nie úplne pozitívne správanie počas výkonu trestu odňatia slobody, nedávajú jasný znak, aby výkony týchto trestov na odsúdeného pôsobili dostatočne a bolo možné konštatovať, že odsúdený povedie na slobode riadny život a nebude ohrozením pre túto spoločnosť.

Krajský súd preto na základe uvedených skutočností posúdil rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne a zákonné, sťažnosť odsúdeného vyhodnotil ako nedôvodnú a tú preto zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.